

GAZETA

Gazeta este de două ori, adică: Miercuri și Sâmbătă.
Piața o dată pe săptămână, adică: Miercuri. Proti-
va este pe un anu 10 f. m. c.; pe dimineața
sau 5 f. înaintea Monarhiei.

Pentru țări străine 7 f. pe unu Sem, și pe unu
intregu 14 f. m. c. Se pronunța în tot p
imperatoriei, cum și la toți cunoscuții noștri DD. cor
respondenți. Pentru scrie „petit“ se cora 4 or. m

FRANSSILVANIE.

Maria Sa c. r. apostolica Imperatulu nostru ajungundu în calato-
ria Sa la Cracovi'a fû primitu de cetatiani cu semne de onóre si séra
cu conductu de facile.

În 15. pela 10^{3/4} óre înainte de prandiu ajunse M. Sa Imperatulu
la Bochnia, de unde va înainta la Lemberg. Nu se scie déca Maria
Sa se va reîntórce prin Ardealu la Viena, ori earasi pe unde a
venitu, or' dóra va trece în Principate. —

Monarchia Austriaca.

TRANSSILVANIA.

Din giurulul Clusului. Feiurdu, 29./17. Maiu.

Dia de eri în comun'a noastră fuse una di însemnata, — adi
vediu poporul nostru de aici una solemnitate, ce din partea romani-
loru aci nu sau produsu pociu dice nici una data; — pruncii cu nu-
meru 65, si fetitiile 14 sub presedintia prea o. Domnu Archidiaconu
alu tractulu Clusianu Ioane Fekete *depusere* esamenu. — Bucuria
ajungendu celu mai înaltu gradu din partea noastră se scaldá în la-
crimi, — si nu fara caus'a fû acésta a noastră essaltata bucurie, din
pricina ca veduramu tineri invetiacei, si invetiacele, cu faci'a vesel'a
pe întrecute a si da respunsurile sale din obiectele propuse. — Nu ne
poturamu destulu mira, ca aceia cari în lun'a lui Octobre a anului tr.
nu cunosea pe A. acum asia formosu rosteaza. — Se produse cea
mai mare parte în rostirea Catechismului, — legerea în roman'a, —
german'a — si magiar'a, — pre cari mai pe toti bravulu nostru Dnu
protopopu în bani si carti iau si premiati. — Dupa ce se produse asia
esselinte pruncutii noștrii spre cea mai mare a noastră bucurie, prea
laudatulu nostru Dn. protopopu se adresá cu una cuventare catra pa-
rintii de facie, intru care descoperi necesitatea sciintiei si a culturii,
dela care abatanduse ori care natiune se cufunda în Oceanulu neferici-
rei, provocá mai incolo pre parinti ca cu intrunite puteri se staruie-
sca pentru crescerea prunciloru sei, se se mai ahata acum dela acea
urita si contemnuabila opiniune: — „Fara invetiatur'a amu fostu noi,
— parintii — si stramosii noștri, — si totu amu traitu, — asia potu
fi si fii noștri“; — ca de se voru tené de acea deositoru opiniune,
— macaru ca atotopotintele Dumnedien au începutu ai conduce catra
pamentulu celu fericitu alu promisiunei, — voru retaci ca cartetorii
odiniór'a judei prin deserturi de pociare, pana ce cei cu astfelu de o-
piniuni se voru stinge dintre ei, si remasitiile voru imbratiosa cul-
tivarea. —

Totú cu acésta ocaziune multiami energiosulu dascalu Dn. Iie
Dragiciu pentru frumosulu sporiu, si energie'a sa purtare, precum pen-
tru neobosita sa stradania în privintia acestoru nevinovati pusa, —
multiami mai incolo on. publicu statatoriu din Domnii possessori, —
preoti locali gr. c. — si reformatu, si din altii. — În fine se scula
unu invetiacelu, si cu un tonu de oratoru fórte frumosu rosti urmato-
riulu cuventu catra D. protopopu:

Multi onorate Domnule protopopu!

În diminétia vietii noastre cea mai stralucita si mai stimata di o
celebramu adi, candu avemu onóre prea stimatati persona a o venera
în midiloculu nostru, cu ocaziunea lutaiului esamenu facutu de catra
odraslele acestei comune impoporate, — salta de bucurie animele nô-
stre în marétia di de adi, si nu fara de caus'a este acésta a nostra
mare bucurie, fiindu ca au debutu una energia gigantica, care se
se luptedie cu obediile celea de feru ale întunerecului, au debutu
una osteneala ne intrerupta si neobosita, care ca una sabia cu doue
ascutiite se taie întunereculu celu grosu, ce mai captusise animele

parintiloru noștri împotrivate culturii, si luminarii, si acésta nimini
altulu, fara numai prea on. Dta ai facut'o, aratandute învingatoriu, —
si purtandu triumfu asupra atatoru superstitiunii îndatinata parintiloru
noștri, dovedindu si astadata, ca numai voie se fie tóte dificultatile
se potu alunga; — primesce dara dela tinerele acestea plante, confrati-
tori ai mei, cea mai via recunoscentia, si în seclj duratori'a multia-
mire, — si fiindu ca altu monumentu în recunoscentia acestora nuti
putemu ridica, fiesce te asiguramu, ca în pepturile noastre totu atatea
monuminte mai tari decatu de brondiu, trecatórie dela fii, la fii, —
vomu redica, în care ca în oglinda va straparea portretulu multu sti-
matei Domniei tale.

Multiamita! de trei ori multiamita tie prea demne mecenate!!
Fietii cariera în campulu elisenului culturii nationali, care cu intrunite
puteri ai deprins'o, cu finici si trandafiri neingimposi împodobita!!

Acestu cuventu picurá cu lacrimi faci'a tuturoru ascultatoriloru,
si mai cu sém'a si în anim'a prea stim. D. prot. facu impresiune ma-
nina, vedindu asia frumosu rodu alu ostenintieloru sale, si cu adevé-
ratu si de aci se vede ca stradania tóte la învinge. — Cine cunosece
comuna feiurduului acésta se mira scindú acésta ca... Cine cunosece
se acestu satu pentru tóte immoralitatile. Feiurdenii mai gata era
asi da filerulu sau celu mai depré urma la crime, acolo a petrece
dile întregi, cu cea mai mare scádere a familiei sale, ori ce spese
deositoru si contemnuabile a face, si cu unu cuventu ori ce immora-
litate a fini, numai, Dumnedieule!! de scol'a asi cugeta le era mórte.
— Aceasta era asia în ante de aceasta numai cu unu anu doi, — si
acumu are scóla — si acum se bucura de tineretulu seu ca are o
radia desperantia spre a se cultiva si a cresce în moralitate. — Acé-
sta fara uimire nu o au pututu privi nimenea. C.

De sub Dumbrava, în Maiu 1855.

Ne-partenitóra mórte éra mai rapi din cét'a clerulu diecesei
Urbei marei unu preotu dintre cei mai esemplari, pre D. Samuile
Vulcanu paroculu de Santu Lazaru în comitatu Biorei medinarie,
în verst'a maturitatii sale de 40 de ani, si 16 ai preotiei. Repausa-
tulu este nepotu de frate alu nemoritoriului episcopu Vulcanu, si ge-
nere repausatulu parocu de Aradu Simeone Corneli, ce era nepotu
repausatulu prepositu capitulariu romanu în Urbea mare Ioane Cor-
neli. — Repausatulu Dn. Samuile Vulcanu éra unu barbatu seriosu,
maretiu esemplariu, preotu cuviosu, nationalistu zelosu, carele aseme-
ne tutorulu seu episcopulu Vulcanu, pana'n adencula sufletulu sim-
tia adenc'a cadere a iubitei sale natiuni, despre acaria sórte nici oda-
ta potea discure fora condurere, éra amicu sinceru, cu caracteru so-
lidu, seu precum dicu pre la noi „ardelenescu“, dara totusi conver-
satoriu iubitu si ospetatoriu; inse nenorocitu, ca de meseritateá sta-
rei sale asupritu avú a se lupta cu multe lipse, fiindu parente de fa-
milia, pentru a careia fericire se topia. Duoi feciorasi îi crescea în
Sibiiu cu cea mai estrema încordatiune de puteri, supuinduse unei
abnegatiuni éstraordinarie, — cu atotu mai vertosu ca si însulu si iu-
bit'a lui socia érau atacati de unu morbu cronicu. —

Acum în cele mai de pre urma fiindu de toti relasatu, parasin-
dusi locasiulu în carele duse o viétia atatu de grea în cursu de 11
ani — se straportá la verulu seu protopopulu de Leta mare Nicolae
Vulcanu, si preste pucine dile se mutá la eternitate asi primi remu-
neratiunea multeloru sale suferintie, purtate cu asia pia patientia în
viétia acésta, — lasandu în urma sea o iubita socia, doi feciorasi în
Sibiiu în cresce, — si o fetitia crudutia, cari toti se scurgu în
lacrime, în lume ne potendusi spera nece o mangaere pentru perde-
rea suferita. —

